

Petra Kůrková, Patronát posledních Rožmberků (na příkladu Prachatic), České Budějovice 2018, 80 s. (Bakalářská práce Historického ústavu Filozofické fakulty JU)

Posudek oponenta bakalářské práce

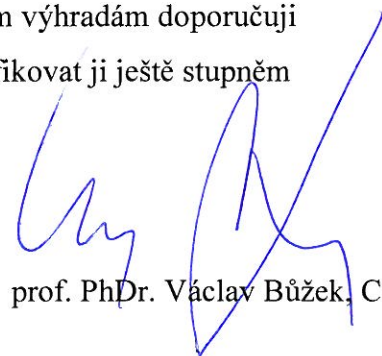
Přestože si autorka jako téma své bakalářské práce nezvolila námět nový, pokusila se postihnout badatelsky dosud skryté stránky církevního patronátu posledních rožmberských vládařů. Ocenit je třeba její velmi dobrou znalost odborné literatury k církevním dějinám českých zemí v 16. a 17. století, kterou dokázala kriticky zhodnotit v úvodní kapitole své rozpravy. Větší rozpaky však vyvolává naprosto neústrojně vložený půlstránkový text o patronátu, jenž autorka snad nedopatřením považovala za samostatnou kapitolu práce. Výhrady mám rovněž k vyznění zbytečně rozsáhlé třetí kapitoly, v níž Petra Kůrková chtěla shrnout dosavadní poznatky o náboženských poměrech na dominiu posledních Rožmberků. V jejím pojetí se nedokázala bezezbytku vyrovnat s odbornou literaturou, neboť neuvedla řadu podstatných titulů zvláště k Soběslavi a Třeboni. Naopak řadu výčtů, převzatých z literatury, jistě bylo možné s odkazem na původní zdroj krátit. S ohledem na rozsah třetí kapitoly pak nutně působí čtvrtá až šestá kapitola, tedy církevní patronát posledních Rožmberků v Prachaticích, který měl být hlavním tématem práce, jako další přílepek. Tím chci říci, že ve vztahu k ohlášenému tématu se jeví po kompoziční stránce bakalářská práce krajně nevyváženým dojmem.

Navzdory očekávání, že se autorka v případě prachatického patronátu více ponoří do archivních pramenů, opřela svůj výklad také v této části práce především o publikované poznatky, zvláště pak v díle Zikmunda Wintera. Vlastními výzkumy doplnila text pouze tehdy, pokud mohla rozebírat kostelní účty. V té souvislosti mi ovšem není jasné, proč si zvolila k jejich rozboru v zásadě jen přepis pramene do textu práce. Proč aspoň neuspořádala zjištěná fakta do komentovaných tabulek? Ačkoli se Petra Kůrková pokusila hledat odpověď na příčiny náboženských konfliktů v Prachaticích, přesto bych rád podrobněji slyšel u obhajoby její odpověď na otázku, zda některé z náboženských konfliktů mohly mít s ohledem na Zlatou stezku také národnostní podtext. V té souvislosti se rovněž ptám, proč autorka nevyužila při vlastním výzkumu ještě další typy pramenů, když výpověď kostelních účtů přlíš prostoru k nové interpretaci nedávala. A do třetice bych rád věděl, zda církevní patronát posledních Rožmberků ovlivňoval jejich kulturní mecenát, neboť tato záležitost zůstala v práci naprosto nepovšimnuta.

Výhrady vznáším rovněž ke zbytečně rozdrobenému dělení práce na řadu kratičkových podkapitol. Jejich funkci by dokázaly zcela jistě po formální stránce převzít odstavce. Petra Kůrková napsala práci v zásadě bez významnějších chyb (srov. kupříkladu s. 7-8, 28, 37-38, 56, 60 apod.). Na s. 17 a 70 uvedená autorka se nejmenuje Novozámková, nýbrž Novozámská! Obširná bibliografie v závěru práce vyhlíží impozantně, leč při vlastní interpretaci využila autorka uvedené tituly v míře doslova zanedbatelné. V opačném případě by její snahy o postižení církevního patronátu posledních Rožmberků získaly širší interpretační kontext a jistě by překročily stereotypy pouhého popisu, kterými je její práce neúměrně zatížena.

Navzdory uvedeným formálním, metodickým i obsahovým výhradám doporučuji bakalářskou práci Petry Kůrkové k obhajobě a navrhuji klasifikovat ji ještě stupněm **velmi dobře**.

České Budějovice 14. ledna 2019

prof. PhDr. Václav Bůžek, CSc.